

Τῇ Ε΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

† Απόδοσις τῆς ἐοτῆς τῆς Ἀναλήψεως.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου,
Ἐπισκόπου Τύρου.

Ἦχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Ὕψος Δ'

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ
 ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς
 εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς
 τοῦ κόσμου.

Τὸ τρίτον.* Ὕψος Δ'

Ἀπολυτίκιον. Ὕψος δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ
 ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς
 εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς
 τοῦ κόσμου.

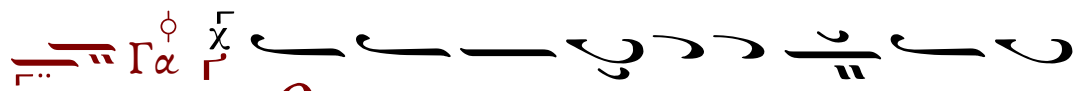
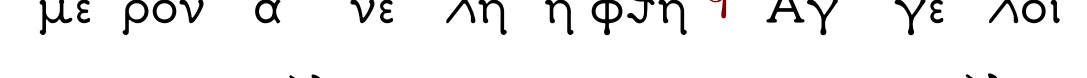
Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν,
Κάθισμα. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

^ἮΧος ^Πα^π ^πγ γε λων θαυμαζοντων της α νο
δου το ξε ε νον ^Δ και Μα θη των εκ πλητ το
με νων το φρι κτο ον της ε παρ σε ως ^π α νηλ
θες με τα δο ξης ως Θε ος και πυλαι σοι ε πηρ
θη σαν Σω τηρ ^π δι α του το αι δυ να μεις
των ου ρα νων ε θαυμα ζον βο ωσαι ^π Δοξα τη
κα τα βα σει σου Σω τηρ δο ο ξα τη βασι
λει ασου ^Δ δοξα τη Α να λη ψει σου μο νε
φι λα αν θρωω πε ^π

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Ἀγγέλων θαυμαζόντων, τῆς ἀνόδου τὸ
 ξένον, καὶ Μαθητῶν ἐκπληττομένων, τὸ
 φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης
 ὡς Θεός, καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν Σωτήρ·
 διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
 ἐθαύμαζον βοῶσαι· Δόξα τῇ καταβάσει σου
 Σωτήρ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ
 Ἀναλήψει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν,
 Κάθισμα. Τὴν ὠραιότητα.

Ἦχος Γα'
 Ο προ αι ω νι ο ος Θε ος
 και α να ρ χος
 ην περ α νει λη φε ε φυ σιν αν
 θρω πει ον
 θε ο ποι η σας μυ στικως
 ση με ρον α νε λη η φθη
 Αγ γε λοι
 προ τρε χον τε ες Α πο στο λους ε δει κνυ ον
 του τον πο ρευ ο με ε νον εις ου ρα νους

με τα δόξης πολλῆς ^ν αὐτῷ δε προσκυ
νηήσαντες ἐλεγον ^χ Δόξα Θεῷ τῷ
αὐτῷ ληφθεν τι ^γ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Ὁ προαιώνιος Θεὸς καὶ ἀναρχος, ἥνπερ
ἀνείληφε, φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας
μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη. Ἄγγελοι
προτρέχοντες, Ἀποστόλοις ἐδείκνυον, τοῦτον
πορευόμενον, εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης πολλῆς,
αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον· Δόξα Θεῷ τῷ
ἀναληφθέντι.

Εἴτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Παντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν τῆς Ἀναλήψεως

Ὡς δὲ α' Ἰηχος πλ. α' Τῷ Σωτῆρι Θεῷ

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν,
ποσὶν ἄβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ
πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ
ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

^K
^{x̣}
^{x̣}
^{q̇} **F**ω Σω τη η ρι Θε ω τω εν θα λασ

ση λα ον ^{x̣}
^{q̇} πο σιν α βρο χοις ο δη γη σαν

τι ^{x̣}
^{q̇} και Φα ρα ω παν στρα τι ακα τα πον

τισαν τι ^{x̣}
^{q̇} αυ τω μο νω α σω μεν ο ο τι δε
 (**Δίς**)
δο ξα ασται ^{x̣}
^{q̇}

Do ξα σοι ο Θεος ημων δο ξα σοι

Ἄσωμεν πάντες λαοὶ τῷ ἐπὶ ὤμων
Χερουβὶμ ἀναληφθέντι, μετὰ δόξης Χριστῷ,
καὶ συγκαθίσταντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ
Πατρὸς, ὥδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἀσωμεν παντες λαοι τω επι ω
 μων Χερουβιμ α ναληφθεντι με τα δο
 ο ξης Χριστω και συγκα θι σταν τι η
 μας εν δε ξι α του Πατρος ω δην επι
 νικιον ο οτι δε δο ξασται

Δο ξασοι ο Θε ος ημων δο ξασοι
 Τον μεσίτην Θεου και ανθρώπων
 Χριστόν, χοροὶ Ἀγγέλων θεασάμενοι, μετὰ
 σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο·
 συμφώνως δὲ ἀνέμελπον, ὕμνον ἐπινίκιον.

Τον με σι την Θε ου και αν θρω πων
 Χριστον χο ροι Αγγε λων θε α σα με
 νοι με τα σαρ κος εν υ ψι στοις ε ξε

πλητ το ντο [✠]συμ φω νως δε α νε μελ πον [✠]

υμνονε πι νι ι κι ι ον [✠]

[✠]Δο ξασοι ο Θε ος ημωνδο ξασοι [✠]

Τῷ ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ,
καὶ νόμον δόντι τῷ θεόπτῃ Μωσεῖ, τῶν
Ἑλαιῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἀναληφθέντι σαρκί,
αὐτῷ πάντες ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

[✠]Τω ο φθεν ντι Θε ω [✠]ε πι του ο

ρους Σι να [✠]και νο μον δο ντι [✠]τω θε ο ο

πτῃ Μω σει [✠]των Ε λαι ων εκ του ορους α

να λη φθεν τι σα ρκι [✠]αυ τω παν τες α σω μεν [✠]

ο ο τι δε δο ξα σται [✠]

[✠]Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας^{χ̣ ḡ}

Ἀχραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα
ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος
μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως
πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι
οὓς ἔπλασεν.

Ἀχ ρα ντε Μη τερ Θε ου^{χ̣ ḡ} τον σαρ κω
θεν τα εκ σου^{χ̣ ḡ} και εκ των κολ πων^{Δ ḡ} του γεν
νη το ρος^{χ̣ ḡ} μη εκ φοι τη σαν τα Θε ον α
παυ στως πρε σβευ ε^{χ̣ ḡ} εκ πα σης πε ρι στα σε ως
^{φ̣} σω ω σαι ους ε ε^ϛ πλα α σεν^{χ̣ ḡ}

Ἐπερος κανών τοῦ δ' ἤχου.

Ἀνοίξω τό στόμα μου

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνέστης τριήμερος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος, καὶ ὤφθης τοῖς ἑνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς, καὶ ἀνέδραμες, Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα, νεφέλη ὀχούμενος, ὁ τοῦ παντὸς ποιητής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βοᾷ ἐμφανέστατα, ψάλλων Δαυΐδ ὁ θεόπνευστος. Ἀνέβη ὁ Κύριος, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐν ἀλαλαγμῷ, καὶ σάλπιγγος ἠχήσει, καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα ἔφθασε.

Δόξα.

Γηράσαντα Κύριε, κόσμον πολλοῖς ἁμαρτήμασι, καινίσας τῷ Πάθει σου, καὶ τῇ Ἐγέρσει σου, ἀνελήλυθας, ὀχούμενος νεφέλη, πρὸς τὰ ἐπουράνια, δόξα τῇ δόξῃ σου.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Δεσπότην ἐκύησας, πάντων πανάμωμε Δέσποινα, τὸν Πάθος ἐκούσιον καταδεξάμενον, καὶ ἀνελθόντα, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα, ὅνπερ οὐ κατέλιπε, κἂν σάρκα εἴληφε.

Δυνάμει τοῦ Ὑψίστου Σταυροῦ σου Χριστέ,
στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν
καὶ δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν».

Δυ να μει ει του Σταυ ρου σου Χρι στε
στε ρε ω σον μου την δι α νοι αν εις το
υ μνειν και δο ξα ζειν σου την σω τη ριον Α
να λη η ψιν

Δο ξασοι ο Θε ος ημων δο ξασοι
Ἀ νηλθες Ζωοδότα Χριστέ, πρὸς τὸν
Πατέρα καὶ ἀνύψωσας, ἡμῶν τὸ γένος
φιλόανθρωπε, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνία σου.

Ἀ νηλ θες ζω ο δο τα Χρι στε προς
τον Πα τε ρα και α νυ ψω σας η μων
το γε νος φι λαν θρω πε τη α φα τω ευ

σπλαγχνι ι α α σου

Δο ξασοι ο Θε ος ημων δο ξασοι

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων Σωτήρ,
βροτείαν φύσιν θεασάμεναι, συναντιοῦσάν
σοι, ἀπαύστως, ἐκπληττόμεναι ἀνύμνου
σε.

Αἱ ταξεις των Αγ γε λων Σω τηρ βρο

τει αν φυ σιν θε α σα με ναι συ να

νι ου σαν σοι α παυ α στως εκ πλητ

το μεναι α νυ υμνου ουν σε

Δο ξασοι ο Θε ος ημων δο ξασοι

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων χοροί, Χριστέ
ὁρῶντες μετὰ σώματος, ἀναληφθέντα, καὶ
ἀνύμνου, τὴν ἁγίαν σου Ἀνάληψιν.

Ε ξισταν το Αγ γε λων χο ροι Χρι

στε ο ρων τες με τα σω μα τος [✠]α να
 λη φθεν τα και α νυ υμ νουν [✠]την α
 γι αν σου Α να α λη η ψιν [✠]

[✠]Δο ξασοι ο Θε ος ημων δο ξασοι [✠]

[✠]Την φυ σιν των αν θρω πων Χρι στε [✠]φθο

ρα πε σου σαν ε ξα νε στη σας [✠]και τη

α νο δω σου υ ψω σας [✠]και σαι τω η μας

ε δο ο ξα α σας [✠]

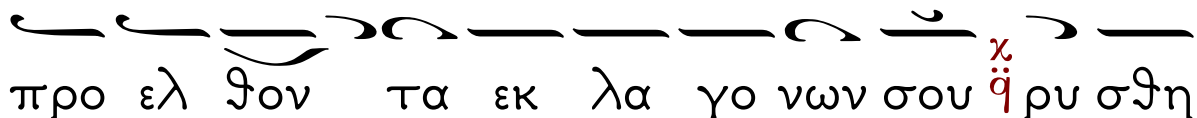
[✠]Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

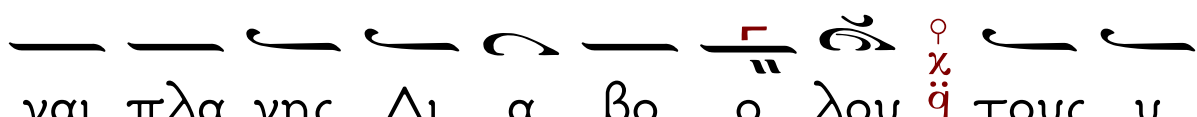
μας [✠]

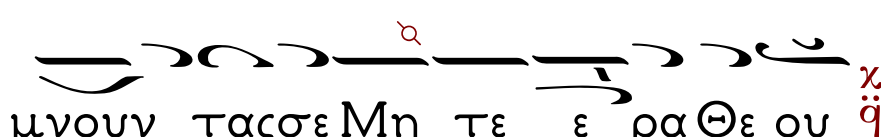
Ἰκέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν
 προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι

πλάνης Διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε
Μητέρα Θεοῦ.

 κε τευ ε α παυ στως Α γνη τον

 προ ελ θον τα εκ λα γο νων σου ρυ σθη

 ναι πλα νης Δι α βο ο λου τους υ

 μνουν ταςσε Μη τε ε ρα Θε ου

Ἄλλος
Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους
Ἦχος δ'

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπάρατε πύλας οὐρανίου, ἰδοὺ παραγέγονε Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, σῶμα φορέσας γῆινον, ταῖς ἀνωτέραις ἔλεγον, δυνάμεσιν αἱ κατώτεραι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητήσας Χριστὲ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτη τοῦ ὄφρεως Ἀδάμ, ὡς τοῦτον ἐνδυσάμενος, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, ἐκ δεξιῶν ὡς σύνθρονος, Πατρός, ὑμνούντων Ἀγγέλων σε.

Δόξα.

Ἡ γῆ ἐορτάζει καὶ χορεύει, ἀγάλλεται καὶ ὁ οὐρανός, τῇ Ἀναλήψει σήμερον, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ προφανῶς ἐνώσαντος, τὰ διεστῶτα βουλήματι.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Θανάτου τεκοῦσα καθαιρέτην τὸν μόνον ἀθάνατον Θεόν, Παρθενομῆτορ πάναγνε, τοῦτον αἰὲ ἰκέτευε, τὰ θανατοῦντα πάθη με, ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαί με.

Κάθισμα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος πλὴ Νη

ἄ
 ς
 πῖ βας ἐν νε φε ε λαις των ου ρα
 νων ἁ κα τα λει ψας ει ρη η νην τοις ε πι
 γης ἁ α νη η λ θες και ε κα θι σας του Πα
 τρος δε ξι ο ο θεν ἁ ως ο μο ου σι ος του
 τω υ παρ χων και Πνευ μα τι ἁ ἐν σαρ κι γαρ
 ω φθης ἀλλ α τρε πτος ε μει νας ο θεν α να
 με νεις συν τε λει ας το πε ρας ἁ του κρι
 ι ναι ερ χο με νος ε πι γης κο σμον α παν τα ἁ
 Δι και ο κρι ι τα α Κυ ρι ε ἁ φει σαι των
 ψυ χων η μων των πται σμα των α φε σιν δω ω

ρου με νος ^Γως Θε ος ε λε η η μων ⁶λ ^{*} ⁶λ
 τοις δου ου λοι οις σου ^νλ

Ἐπιβὰς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν, καταλείψας εἰρήνην τοῖς ἐπὶ γῆς, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, ὡς ὁμοούσιος τούτῳ ὑπάρχων καὶ Πνεύματι· ἐν σαρκὶ γὰρ ὤφθης, ἀλλ' ἄτρεπτος ἔμεινας· ὅθεν ἀναμένεις, συντελείας τὸ πέρας, τοῦ κρίναι ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς κόσμον ἅπαντα. Δικαιοκρίτα Κύριε, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοῖς δούλοις σου.

Δόξα...Καὶ νῦν...

* ἡ κατάληξη

^{*} ⁶λ τοις δου ου λοι οις σου ου ου ου ^νλ

Κοντάκιον Αὐτόμελον

Ἦχος πλ. β΄

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὁ Οἶκος

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας τῷ χοῖ παραχωροῦντες, δεῦτε ἀνανήψωμεν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν, ὄμματα καὶ νοήματα, πετάσωμεν τὰς ὄψεις ὁμοῦ καὶ τὰς αἰσθήσεις, ἐπὶ τὰς οὐρανίους πύλας οἱ θνητοί, νομίσωμεν εἶναι τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρουμένῳ ἐπὶ νεφέλης ἐποχουμένῳ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμεν, ἐκεῖ καὶ ὁ φιλόδωρος τὰς δωρεὰς διένειμε τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καλέσας ὡς Πατὴρ, καὶ στηρίζας αὐτούς, ὁδηγήσας ὡς Υἱός, καὶ λέξας πρὸς αὐτούς, οὐ χωρίζομαι ὑμῶν. Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Συναξάριον

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

Στίχοι.

Ὁ Δωρόθεος, κἂν φραγγέλλωμαι λέγει,
Λείπουνσι πολλὰ πρὸς τὰ Χριστοῦ μου πάθη.
Πέμπτη Δωροθέοιο δέμας πληγῇσι δαμάσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβεράς ἀπειλῆς καὶ ἀνάγκης, ἐν τῇ τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομῇ, ὅτε, μέλλοντας ὑπ' αὐτῶν δικαίως αἰχμαλωτίζεσθαι, καὶ φόνῳ μαχαίρας παραδίδοσθαι, ὁ οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, Μαρκιανοῦ, Νικάνδρου, Ὑπερεχίου, Ἀπόλλωνος, Λεωνίδου, Ἀρείου, Γοργίου, Σεληνιάδος, Εἰρήνης καὶ Πάμβωνος.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Χριστόφορος ὁ ἀπὸ Ῥώμης, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κόνων, ὁ ἀπὸ Ῥώμης, ἐν θαλάσῃ βληθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις, πρεσβείαις, ὁ Θεός,

ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς Ἰαμβικά, σύντομοι.

Ἰχθὺς δ'.

Θείῳ καλυφθεῖς ὁ βραδύγλωσσος γνώφῳ,
Ἑρρητόρευσεν τὸν θεόγραφον νόμον.

Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου,

Ὅρα τὸν ὄντα καὶ μυεῖται Πνεύματος,

Γνωσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν».

^B
Ωδή α' Θεὸς ὁ καλὸς φθίνει εἰς οὐρανόν
γλωσσος γνοφω Ἐρρητορεύσει τὸν θεόν
οὐ γράφον νόμον Ἰλυν γὰρ ἐκτι-
νάξας ὀμμάτων νοούσιν Οὐρανὸν
τακαί μνησκται Πνεύματος Γνωσιν γε-
ραιαίων ενθεεσις τοις ασμασιν

Ἐρρηξε γαστρός ἡτεκνωμένης πέδας,

Ἐβριν τε δυσκάρηκτον εὐτεκνουμένης,

Μόνῃ προσευχῇ τῆς προφήτιδος πάλαι,

Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην

ὁ α' χορός καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων».

Ὡδὴ γ' ^{6λ} Ερ ρη ξε γαστρος η τε κνω με νης
πε δας ^{6λ} Υ βριν τε δυ σκα θε κτον ευ
τε κνου με νης ^{6λ} μο νη προ σευ χη της
Προ φη η τι δος πα λαι ^Δ Αν νης φε ρου ου σης
πνευ μα συν τε τριμ με νον ^{6λ} Προς τον δυ
να στην ^Δ Α' χορός και Θε ον των γνω σεων ^{6λ}

Ἀναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος

Λόγος προελθών, Πατὴρ ἐξ ἀναιτίου,

Ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,

Ἡμερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,

Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε».

Ὡδὴ δ' ^{6λ} Α' ναξ α να α κτων οι οι ος εξ

οι ου μο νος ⁶Λο γος προ ελ θων Πα τρος
 εξ αναι τι ου ⁶ι σο σθε νες σου Πνευ μα τοις
 Α πο στο λοις ^ΔΝη μερ τες ε ξε πεμ ψας
 ως ευ ερ γε της ⁶α δου ου σι ^ΔΔο ζα τω
 κρα α τει σου Κυ ρι ε ⁶

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
 Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
 Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας.

Νῦν ἐκ Σιὼν γὰρ ἐξελέλυθε νόμος,
 Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις».

Ὡδὴ εἴ! ⁶Λυ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ
 πλα κη μα των ⁶Πυ ρι ι πνο ον δε ζα σθε
 Πνευ μα τος δρο σον ⁶Ω τε ε κνα φω το

μορφῆς Ἐκκλησιᾶς ^ΔΝυν ἐκ Σιων γὰρ
⁺ ἐξηγήθη λυθὲν νόμος ⁶ ἡ γλῶσσο πυρ
 ρισμορφος Πνεύματος χαρις ⁶

Ἰλασμός ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία,
Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Ἰν', ὥς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου
στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης
Ὅλον τὸν Ἀδὰμ, παγγενῇ πεπτωκότα».

Ὡς δὲ στ. ⁶λα σμος ἡ μιν Χριστέ καὶ σωτή
ρι ⁶α Ὁ Δε σποτῆς ἐλαμψας ⁺εκ
τῆς Παρθενού ⁶ιν ὡς Προφητὴ τὴν θη
ροσ ^Δεκ θαλαττου ⁶στέρνων ⁺Ιωάν
της φθοράς διαρπάξης ⁶ο λόντον Α

δαμ ^Δπαγγε νη η πεπτωκο τα ⁶λ

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος,
Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας,
Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριὰς μόνη,
Ἰσοσθενής, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ».

^{Ωδὴ ζ'} ⁶λ **Σ**υμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων
⁶λ με λος ⁶λ Σε βειν το χρυ σο τευ κτον α ψυ χον
⁶λ βρε τας ⁶λ Η του Πα ρα κλη του δε φω σφο
^Δρος χα ρις ^Δ Σε βα σμι α ζει του βο αν Τρι
⁺ας μο νη ⁺ Ι σο σθε νης ^Δ α ναρ χος ευ
⁶λ λο γη τος ει ⁶λ

⁶λ ^Δι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ

νοῦ οὐ μεν τον Κυ ριον ⁶λ
Ὡδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

«**Λ**ύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν
φλόγα, **Ο** τρισσοφεγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος.

Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον

Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,

Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα **κτίσις**».

Ὡδὴ η' ⁶λ **Λ**υ ει τα δε σμα και δρο σι ι

ζει τηνφλο γα ⁶λ ο τρις σο φεγ γης της θε αρ

χι ας τυ πος ⁶λ υ μνου σι Παι αι δεσ ^Δλ

ευ λο γει ει δε τον μο νον Σω τη η ρα και

παν τουρ γον ως ευ ερ γε την ⁶λ Η δη μι

ουρ γη θει ει σα συμ πα σα κτι ι σι ι ι

7
1 15

6
λ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ σπυχολογεῖται,
 ἀντ' αὐτῆς ἢ θ' Ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων Της Ἑορτῆς
 Ὁ εἰρμός.

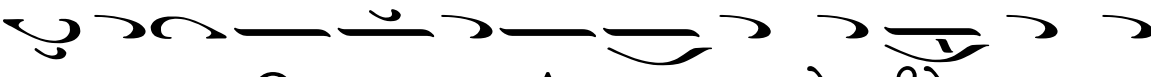
Ἦχος λ' Πα —

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα
 Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως
 κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως
 μεγαλύνομεν».

Σε την υ περ νουν και λο γον Μη τε ρα
 Θε ου την εν χρο νω τον α χρο νον α φρα α
 στως κυ η σασαν ο ι πι στοι οι ο μο φρο
 νως με γα λυ νο ο μεν

Δο ξασοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

Σὲ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, Χριστὸν
 τὸν Θεόν, οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως
 ὑψούμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες
 ἐμεγάλυνον.

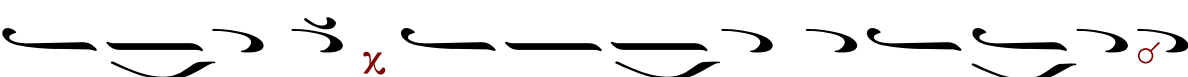

[✠]**Κ**ε τον λυ τρω την του κο σμου Χρι

στον τον Θε ον οι Α πο στο λοι βλε πον τες

εν θε ε ως υ ψου με νον [✠]με τα δε ε ους

σκιρ των τες ε με γα λυ υ νον [✠]

[✠]**Δ**ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι [✠]

[✠]**Κ**ου την θε ω θει σαν σα ρκα ο ρων τες

Χρι στε εν τω υ ψει οι Α γ γε λοι αλ λη η λοις

δι ε νευ ον [✠]Α λη θω σ ου τος ε στι ν ο

Θε ος η η μων [✠]

[✠]**Δ**ο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι [✠]
Κε τῶν ἄσωμάτων τάξεις Χριστὲ ὁ
Θεός, ἐν νεφέλαις αἰρόμενον ἰδοῦσαι

ἐκραύγαζον· τῷ τῆς δόξης Βασιλεῖ πύλας
ἄρατε.

ⲉⲧⲱⲛ ⲁ ⲥⲱ ⲙⲁ ⲧⲱⲛ ⲧⲁⲗⲓⲥ ⲭⲣⲓ ⲥⲧⲉ ⲟ
Ⲯⲉ ⲟⲥ ⲉⲛ ⲛⲉ ⲫⲉⲗⲁⲓⲥ ⲁⲓ ⲣⲟ ⲙⲉ ⲛⲟⲛ ⲓ ⲃⲟⲩ ⲟⲩ ⲥⲁⲓ
ⲉ ⲕⲣⲁⲩ ⲕⲁⲗⲟⲛ ⲧⲱ ⲧⲉⲥ ⲃⲟⲗⲓⲥ Ⲉⲁ ⲥⲓ ⲗⲉⲓ ⲉⲓ ⲫⲩⲩ
ⲗⲁⲥ ⲁ ⲣⲁ ⲁ ⲧⲉ

ⲁⲗⲟⲗⲁⲥⲟⲓ ⲟ Ⲯⲉ ⲟⲥ ⲉⲙⲱⲛ ⲃⲟⲗⲁⲥⲟⲓ
Ⲉ ⲧὸν καταβάντα ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς,
καὶ τὸν ἄνθρωπον σώσαντα, καὶ τῇ
ἀναβάσει σου ἀνυψώσαντα, τοῦτον
μεγαλύνομεν.

ⲉⲧⲱⲛ ⲕⲁ ⲧⲁ ⲃⲁⲛ ⲧⲁ ⲉ ⲱⲥ ⲉⲥⲭⲁ ⲧⲟⲩ ⲧⲉⲥ
ⲕⲁⲓ ⲧⲟⲛ ⲁ ⲛ ⲧⲣⲱ ⲫⲟⲛ ⲥⲱ ⲥⲁⲛ ⲧⲁ ⲕⲁⲓ ⲧⲉ ⲁ
ⲛⲁ ⲃⲁ ⲥⲉⲓ ⲥⲟⲩ ⲁ ⲛⲩ ⲫⲱ ⲥⲁⲛ ⲧⲁ ⲧⲟⲩ ⲧⲟⲛ ⲙⲉ ⲕⲁ

λυ νο ο μεν ^κᾗ

^κᾗ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας ^κᾗ

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ὃν ἐκύησας, σήμερον, ἐκ γῆς
ἀνιπτάμενον, σὺν Ἄγγέλοις ὁρῶσα
ἐμεγάλυνες.

^κᾗ **Χ**αιρε Θε ο το κε Μη τηρ Χρι στου του

Θε ου ον ε κυ η σας ση με ρον εκ γη ης α

νι πτα με νον ^κᾗ συν Αγ γε ε λοις ο ρω σα ε

με γα λυ υ νες ^κᾗ

Ἄλλος

Ἄπας γηγενής

Ἦχος Γ^{τος} κ

⁶λ ⁶λ Ἄγ γελοιτην ἀ ἀνοδον του Δεσπο
 ο του ο ρων τες ε ξε πλητ τον το πως με
 τα δοξης ε πη ηρ θη α πο της γη ης
 εις τα α νω ⁶λ

Ὡ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ κατάληψιν!
 ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! πάντων ὁ δεσπότης
 γάρ, ἐκ γῆς ἀπαίρων πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς
 Μαθηταῖς ἀπέστειλε, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ
 φωτίσαν τούτων τὴν διάνοιαν, καὶ πυρίνους
 τελέσαν ἐν χάριτι.

⁶λ ⁶λ Ὡ των δωρεων των υ περ κα τα λη
 ψιν ὦ μυστηρι ου φρικτου ⁶λ παν των ο δεσπο
 ζων γαρ ^π9 εκ γης α παι αι ρων προς τα ου
 ρα νι α ⁶λ τοις Μα θη ταις α πε στει λε Πνευ

μα το α γι ι ο ν τ ο φω τ ι σ α ν τ ο υ τ ω ν τ η ν δι
α νο ι α ν ⁶λ και πυ ρ ι ν ο υ ς τε λε ε σ α ν ε ν χα
ρι τι ⁶λ

⁶λ Ἀ γ γε λ ο ι τ η ν α α ν ο δ ο ν τ ο υ Δ ε σ π ο
ο τ ο υ ο ρ ω ν τ ε ς ε ζ ε π λ η τ τ ο ν τ ο π ω ς με
τα δ ο ξ η ς ε π η η ρ θ η α π ο τ η ς γ η η ς
εις τα α ν ω ⁶λ

Στίφει Μαθητῶν, ὁ Κύριος ἔφησεν·
Ὑμεῖς καθίσατε, εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ γὰρ
ἐκπέμψω ὑμῖν Παράκλητον, ἄλλον, Πατρὶ
τὸν σύνθρονον, καὶ μοι ὁμότιμον, ὃν ὁρᾶτε,
ἀναλαμβάνόμενον, καὶ νεφέλῃ φωτὸς
ἐποχούμενον.

⁶λ **Σ**τι φει Μα θ η τ ω ν ο Κυ ρ ι ο ς ε φ η

σεν Ὑ μεις κα θι σα τε ⁶εις Ι ε ρο
 σο λυ υ μα ^πκα γω εκ πε εμ ψω υ μιν
 Πα ρα κλη τον ⁶α λ λον Πα τρι τον συν θρο νον
 κα μοι ο μο ο τι ι μον ^Δον ο ρα α
 α α τε α να λαμ βα νο με νον ⁶και
 νε φε λη φω το ος ε πο χου με νον ⁶

Δόξα.

⁶Α γ γε λοι την α α νο δον
 του Δε σπο ο του ο ρων τε σ ε ξε πλη ττον
 το πως με τα δο ξης ε πη ηρ θη α πο της
 γη ης εις τα α νω ⁶

Ἦρθη ἐμφανῶς, ἡ μεγαλοπρέπεια,
 ἄνωθεν σαρκὶ πτωχεύσαντος, τῶν οὐρανῶν,

τοῦ καὶ συνεδρία Πατρὸς τετίμηται, φύσις
 ἡμῶν ἢ ἔκπτωτος. Πανηγυρίσωμεν, καὶ
 συμφώνως πάντες ἀλαλάξωμεν, καὶ
 κροτήσωμεν χειρας γηθόμενοι.

⁶_λ **Η**ρ θη εμ φα νως η με γα λο πρε πει
 α α νω θεν των ου ρανων ⁶_λ του σαρ κι πτω
 χευ σαντος ^π₉ και συ νε δρι ι α Πατρος
 τε τι μη ται ⁶_λ φυ σις η μων η εκ πτω τος
 Πα νη γυ ρι ι σω ω μεν ^Δ_λ και συμ φω ω
 ω ω νως παν τες α λα λα ξω μεν ⁶_λ και
 κρο τη σω μεν χει ει ρας γη θο με νοι ⁶_λ
Καὶ νῦν.

⁶_λ **Α**γ γε λοι την α α νο δον του Δε σπο

ο του ο ρων τες ε ξε πλητ τον το πως με
 τα δο ξης ε πη ηρ θη α πο της γη ης
 εις τα α νω ⁶λ

Φως τὸ ἐκ φωτός, ἐκλάμψαν
 πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνέτειλε, καὶ τὴν
 ἁμαυρότητα, τῆς ἀθεΐας πᾶσαν διέλυσε, καὶ
 τοὺς νυκτὶ καθεύδοντας ἐφωταγώγησε· διὰ
 τοῦτο πάντες κατὰ χρέος σε, εἰς αἰῶνας αἰεὶ
 μακαρίζομεν.

⁶λ **Φ**ως το εκ φω τος εκ λαμ ψαν πα να μω
 με εκ σου α νε τει λε ⁶λ και την α μαυ
 ρο τη η τα ^πq της α θε ι ι ας πα σαν δι
 ε λυ σε ⁶λ και τους νυ κτι κα θευ δον τας ε
 φω τα γω ω γη η σε ^Δλ δι α του ου ου το

παντες κα τα χρεος σε ⁶εις αι ω νας α

ει ειμακα ρι ζομεν ⁶

Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος·

Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὖλαλον στόμα,

Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἄξίως,

ἱλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον

Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως **δοξάζομεν**».

Ὡδὴ Θ'. ⁶**Χ**αι ροις Α νασ σα α μητροπα αρ

θε νον κλε ος ⁶α πανγαρευ δι νητον ευ

λα λονστομα ⁶ρη τρε ευ ων ου σθενει σε

μελπειν α ξι ως ^Δι λιγ γι α δε νους α πας

σου τον το κον νο ει ν ^Δο θεν σε συμ φω ω νως

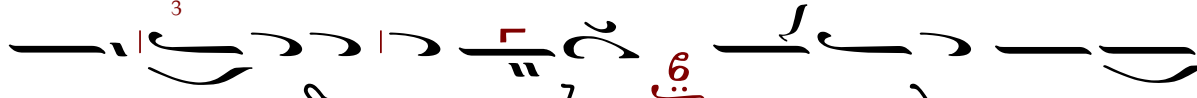
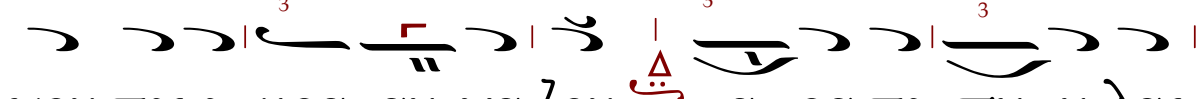
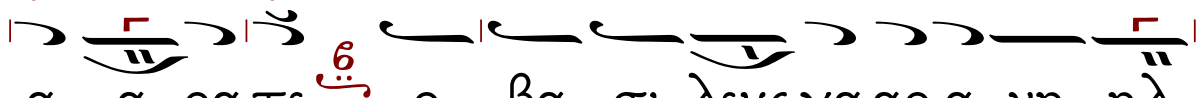
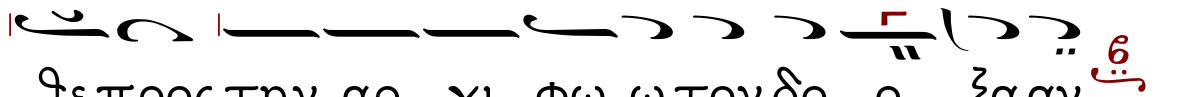
δο ξα ζο με ε ε ⁶εν

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης,
Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων,
Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Ἄρατε
πύλας ἄρατε· ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε, πρὸς
τὴν ἀρχίφωτον δόξαν. (Δίς)

 Των Μαθητων ορωντων σε αα

 νελη η φθης Χριστε προς τον Πα τε ρα

 συ νε εδρι α α ζων αγ γελοι προ τρε

 χοντες ε κρα αυ γα ζον α ρα τε πυ υ λας

 α α ρα τε ο βα σι λευς γα ρα νη η λ

 θε προς την αρ χι φω ω τον δο ο ζα αν

γ'

Εἰς τοὺς Αἶνους

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα

π
 π
 q Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
 π
 M σα α α τω ω τοον Κυ υ υ ρι ι ι ι
 N π
 q ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
 N π
 q ων ου ρα α νω ων αι νει ει ει τε
 M π
 q ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
 N π
 q ι ι ι στοις Σοι πρε ε πει υ υ υ μνος
 N π
 q τω ω ω ω Θεε ε ε ω ω
 M π
 q Αι νει τε αυ τοον πα α αν τεσ οι
 π
 q Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι
 π
 q νει ει ει ει τε α αυ τον πα σαι αι δυ

να α α μεις α αυ του ου ^η Σοι πρε ε πει

υ υ μνοςτω ^N ω ^Π ω Θε ε ε ε ω ω ω

ω *Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων...* ^π _q

^χ ^π _q **Δ**₁ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

σται αις αυ του ^Δ **Δ**₁ αι νει τε αυ τον ^χ ^Δ **Δ**₁ κα τα

το πληθος της με γα λω συ νης αυ του ^Δ **Δ**₁

Αγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ,
πανηγυρίζωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ
ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὕμνον·
Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος
Λόγος, Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
πανάγιον.

^Δ **Δ**₁ **Δ** γ γε λι κως οι εν κο ο σμω πα νη

γυ ρι σω μεν ^π _q τω ε πι θρο νου δο ξης ^Δ **Δ**₁ Θε

 ω ε ποχουμε νω ^πκραυ γαζοντες τον υμνον

 Α γι ος ει ^Δο Πα τη ηρ ο ου ρα νι ος ^π

 ο συ να ι δι ος Λο γος Α γι ος ει ^Δκαι

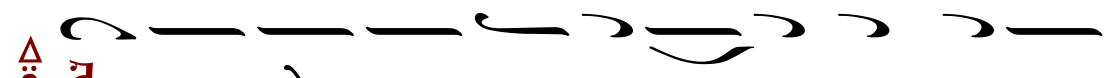
 το Πνευ μα το πα να α γι ι ον ^π

^π ^χ ^Δαι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ

 γος ^Δαι νει τε αυ τον ^Δεν ψαλ τη ρι ω και

 κι θα α ρα ^Δ

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ,
 πανηγυρίζωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ
 ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὕμνον·
 Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος
 Λόγος, Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
 πανάγιον.

^Δ ^ΔΑ γ γε λι κως οι εν κο ο σμω πα νη

γυ ρι σω μεν ^πτῳ ε πι θρο νου δο ξης ^ΔΘε
 ω ε πο χου με νῳ ^πκραυ γα ζον τες τον υ μνον
 Α γι ος ει ^Δο Πα τη ηρ ο ου ρα νι ος ^π
 ο συ να ι δι ος Λο γος Α γι ος ει ^Δκαι
 το Πνευ μα το πα να α γι ι ον ^π
^π^χ ^ΔΑι νει τε αυ τον εν τυμ πα νῳ και
 χο ρῳ ^Δαι νει τε αυ τον ^Δ^χ εν χορ δαις και
 ορ γα α νῳ ^Δ

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων, κατανοοῦντες
 Σωτήρ, τὸ τῆς ἀνόδου ξένον, διηπόρουν
 ἀλλήλοις· Τίς ἡ θεὰ αὕτη; ἄνθρωπος μὲν, τῇ
 μορφῇ ὁ ὁρώμενος, ὥς δὲ Θεός, ὑπεράνω
 τῶν οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Ὁ ἄρχηγος τῶν ἁγγέλων κατὰ νο
 οῦ οὐν τὴν Σωτηρίαν τοῦ αὐτοῦ ζῆνον
 διηποροῦν ἀλλήλοις Τίς ἡ θεία αὐ
 τῇ ἀνθρώπος μετὰ μορφῇ ἡ οὐρανός
 πῶς δὲ Θεὸς ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν με
 τασώματος ἀνέρχεται
 Ἄνι τε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐ
 χοίς ἅι νι τε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 ἀλαλαγμοῦ ἅ Πασαπνοῇ ἀνεσάτωτον
 Κυρίον

Οἱ Γαλιλαῖοι ὁρῶντες, ἀναληφθέντα σε,
 ἀπὸ τοῦ Ἑλαιῶνος, μετὰ σώματος Λόγε,

ἤκουον Ἀγγέλων, βοώντων αὐτοῖς· Τί
 ἐστήκατε βλέποντες; οὗτος ἐλεύσεται πάλιν
 μετὰ σαρκός, καθ' ὃν τρόπον ἐθέασασθε.

Ὁι Γα λι λαι οι ο ρωων τεσ α να λη
 φθεν τα σε α πο του Ε λαι ω νος με
 τα σω ματος Λο γε η κου ον Αγ γε λων βο
 ων των αυ τοις Τι ε στη η κα τε βλε πον τεσ
 ου τος ε λευ σε ται πα λιν με τα σαρ κος
 καθ ον τρο πον ε θε α α σα α σθε

Ἦχος Δι̇
 Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και
 Υι υι ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα
 τι

και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων Α α μ η ν

Ἐτέχθης, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, ἐφάνης,
 ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης, ἔπαθες σαρκί, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν
 θάνατον, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ
 σύμπαντα πληρῶν, καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν
 Πνεῦμα θεῖον, τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν
 σου ὁ θ' χορός τὴν Θεότητα.

Ε τε ε ε χθ η ης ως αυ το ος
 η θε ε ε λη η η η σας ε ε φα

α α α α α νης ως α αυ τος η η η βου ου λη

η η θης ε ε πα α α θε ες σα αρ κι

ι ι ι ο Θε ο ο ο ος η η η η μων

εκ νε κρω ων α α νε ε ε στης πα α τη η

σα α ας τον θ α α α να α α α τον α νε

λη η η φ θ η η η ης ε ε εν δο ο ο

ξη η ο τα συ υ υ υ μ παν τα α πλη η

ρων και αι αι α α πε ε στει ει ει λα ας

η η η μι ιν Πνε ε ευ μα θει ει ον του

α νυ μνειν και δο ξα α ζει ει ν σου 'Ο Β' Χορός.

την Θε ε ο ο ο τη η η η τα

Δοξολογία Μεγάλη. Ἐπιλογές .

Ἦχος Δι

 Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

 ξα εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει

 ρη νη εν αν θρω ποιευ δο κι ι ι α

 Υ μνου μεν σε ευ λο ο γου μεν σε ε προ

 σκυ νου μεν σε δο ξο λο ο γου με εν σε ευ

 χα ρισ του με εν σοι δι α την με γα α λην

 σου ου δο ο υ ξαν

 Κυ ρι ε Βασι λευ ε που ρα νι ε Θε

 ε ε Πα τερ παν το κρα α το ορ Κυ ρι ε

 Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

και Α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο ο σμου

Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων ο

κα θη με νος εκ δε ζι ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ

ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι

στος εις δο οζαν Θε ου Πατρος Α μην

Καθ' ε κα αστην η μεραν ευ λο ο γη

σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω νατου αι ω ω ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

ναι η μας

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο

Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ζα σμε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ωωνας Α μην

 Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου

 εφ' η μας κα θα απερηλπισα μεν ε

 πι σε

 Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ζο ον

 με τα δι καιω μα τα α α σου (γ')

 Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν

 εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

 Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι την

 ψυχη ην μου ο τι η μαρ το ο ον σοι

 Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον

δι δαζοον με ε του ποι ειν το θε λη μα α

σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φω τι ισου ο ψο ο με θα φω ω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι

νω σκουσι ι ι σε ε Α γι ος ο Θε ο

ος Α γι ο ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α α

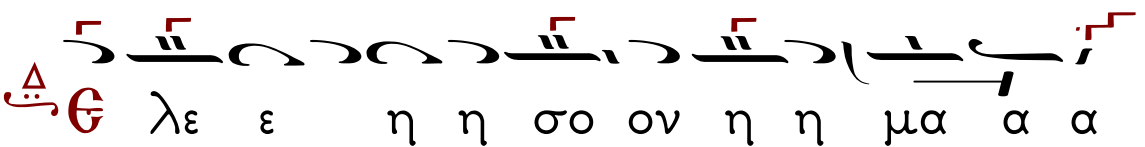
θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

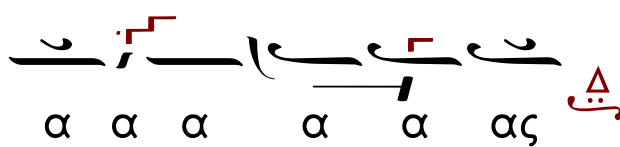
Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α α θα να τος ε

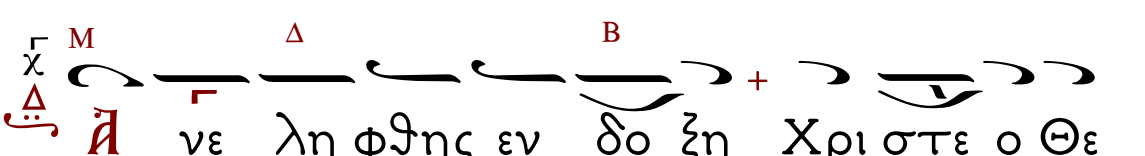
λε η σον η μα α α ας (Δίς)

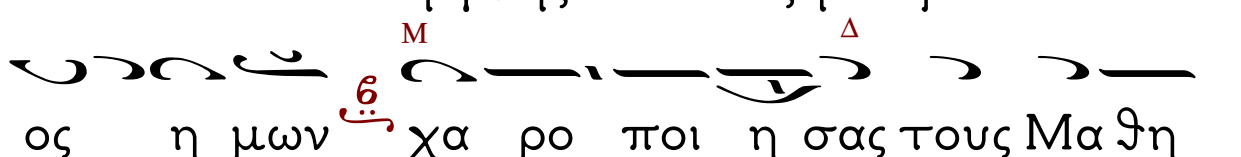
Δοξα Πατρι και Υιω και Α
 γιω Πνευματι
 και νυν και αι ει και εις τους αιω
 νας των αιωνων Α μην
 Ἁγιος Αθανάτος ελεη
 σον ημας
 Ἁ α α α α α α α α γι ο
 ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ο ος
 Ἁ α α α α α α α α γι ο ος
 Ι ισχυρο ο ο ο ο ο ο ο ος
 Ἁ γι ο ος α α α θαναατος

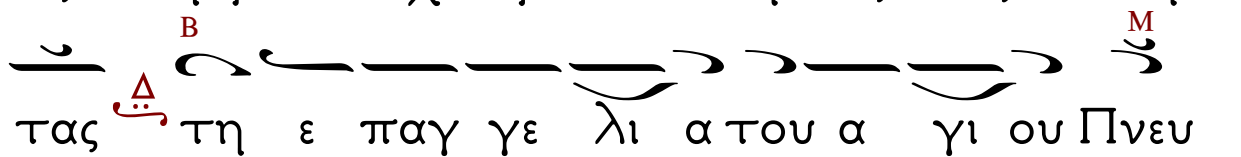

 λε ε η η σο ον η η μα α α

 α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον Ὕμνος Δι

 νε λη φθης εν δο ξη Χρι στε ο Θε

 ος η μων χα ρο ποι η σας τους Μα θη

 τας τη ε παγ γε λι α του α γι ου Πνευ

 ματος βε βαι ω θεν των αυ των δι α της

 ευ λο γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι ος

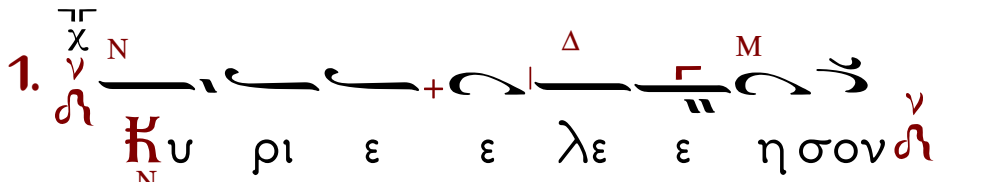
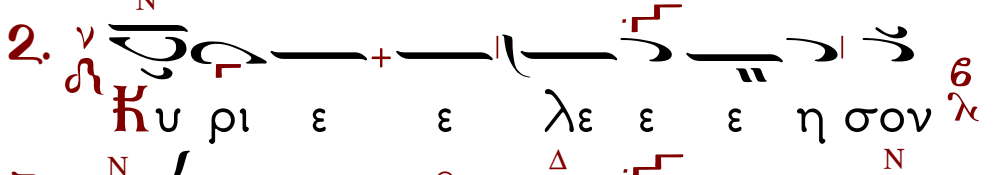
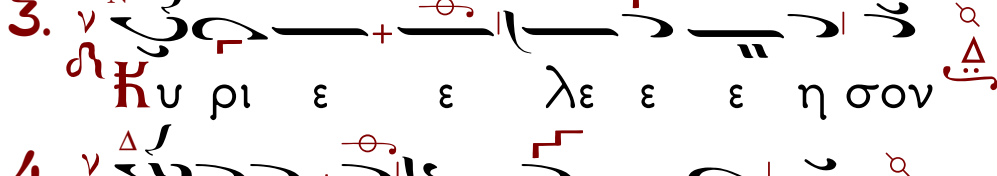
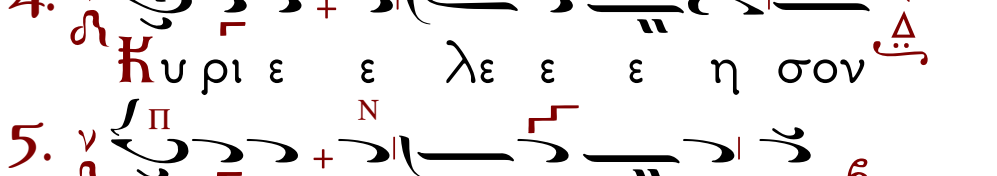
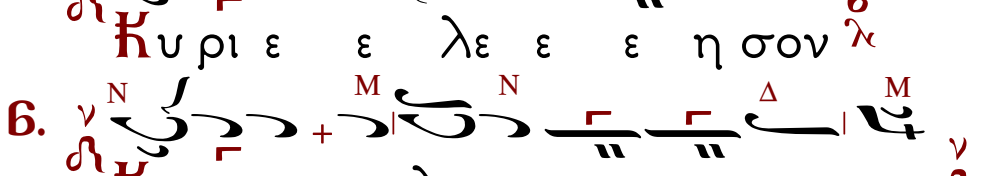

 του Θε ου ο λυ τρω της του κο ο ο σμου

 ου ου

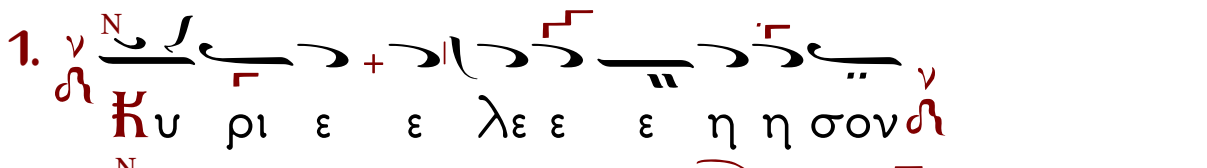
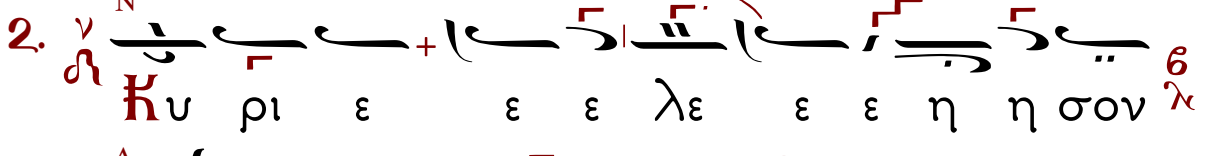
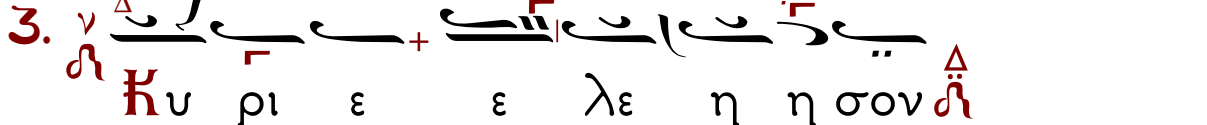
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

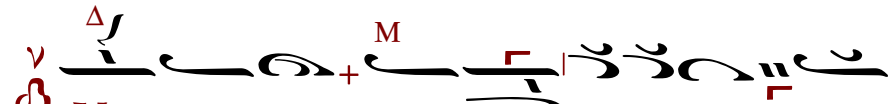
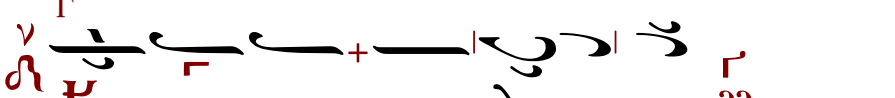
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'

Ἰχθὺς ὡς Διὶ

Στίχος α':

τε χει ρας α λα λα ζα τε τω Θε ω

εν φω νη α γαλ λι α σε ως

$\overset{\text{M}}{\underset{\Delta}{\chi}} \text{ } \overset{\Delta}{\text{---}} \text{ } \overset{\text{B}}{\text{---}} + \text{---}$
 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

 +
 τερ σωσον η μας

Σπίλος β':

βε ρος Ϟ βα σι λευς με ε ε γας ε πι πα σαν

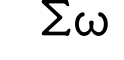
την γην

$\overset{\text{M}}{\chi} \overset{\Delta}{\Delta} \text{Τ} \text{α} \text{ι} \text{ς} \text{π} \text{ρ} \text{ε} \text{σ} \text{β} \text{ε} \text{ι} \text{α} \text{ι} \text{ς} \text{τ} \text{η} \text{ς} \text{Θ} \text{ε} \text{ο} \text{τ} \text{ο} \text{κ} \text{ου} \overset{\text{B}}{\Sigma} \omega$

τερ σων η μας 6.

Στίχος γ': Υ πε τα ξας λα ους η μιν

 και ε θνη υ πο τους πο δας η μων

 ^M ^B   ^B

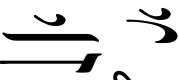
Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχος α':

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Στίχος β': **Ο** Θεος εν ταις βαρεσιν αυ

της γινωσκεται

Κωσον η μαας Υι ε Θεου ο εν

δοξη α να ληφθεις αφ η μωνεις του σου ρανους

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

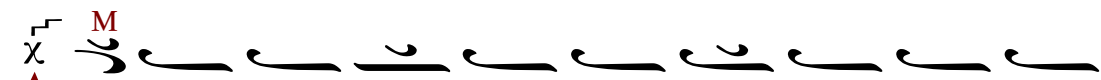
Στίχος γ': **Ο** τι ι δου οι βασιλεις της

γης συ νηχ θησαν

Κωσον η μαας Υι ε Θεου ο εν

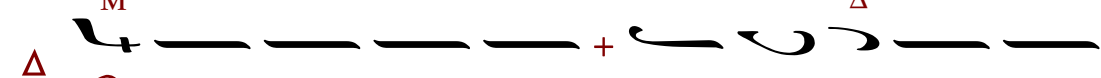
δοξη α να ληφθεις αφ η μωνεις του σου ρανους

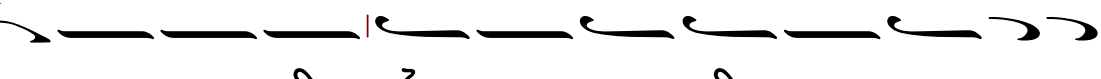
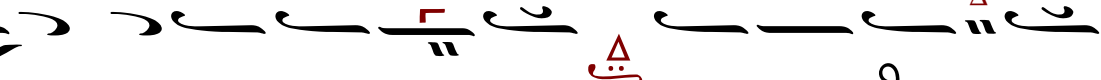
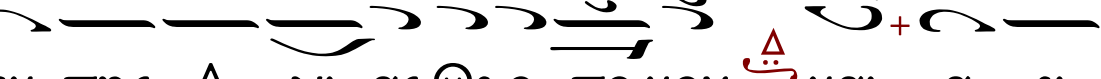
ψαλλοντας σοι αλληλουι α

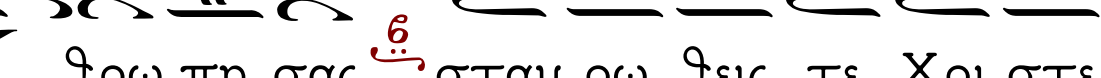

 Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι

 ω Πνευματι

 Και νυν και αει και εις τους αι αι

 ω νας των αι αι ω νων Αμην

 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

 του Θε ου α θανατος υ πα α α ρ χων

 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με

 τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι

 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει

 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε εν

 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε

ο Θε ος ^Δ θά να α τω ω θά να τον πα τη σας ^N
^Δ ει εις ^Δ ων ^Δ της Α ^Δ γι ας Τρι α δος ^M συν
 δο ξα ^Δ ζο ο με νος τω Πα τρι ^B και τω Α
 γι ω Πνευ μα τι ^M σω σον η μα ^{Γ Δ} α ας ^Δ

Ἀντίφωνον γ'.

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

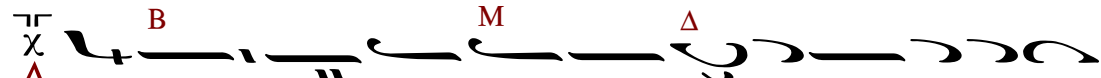
Στίχ. β΄. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὔς μου,
ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ἀπολυτίκιον Ὕψος ⲙⲓⲁⲓ
Δι

Ἄνε ληφθῆς ἐν δοξῇ Χριστέ ὁ Θε
 ὁς ἡμῶν χαροποιήσας τοὺς Μαθη
 τὰς ἐπαγγελλία τοῦ ἀγίου Πνευ
 ματος βεβαίωθῆντων αὐτῶν διὰ τῆς
 εὐλογίας ἰσχυροῦ τοῦ Υἱοῦ
 τοῦ Θεοῦ ὁλυτρωτῆς τοῦ κοσμοῦ.
 Τὸ τρίτον ἡ κατάληξις*
 κοοοσμου ου ου

Εἰσοδικόν τῆς Ἀναλήψεως

 Ἀ νε ε βη ο Θε ος εν αλ λα λαγ
 μω Κυ ρι ος εν φω νη η σαλ πιγ γος Σω
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν δο ζη α να
 λη φθεις αφ η μων εις τους ου ρα νους ψαλ λον
 τας σοι αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον Ἦχος

 Ἀ νε λη φθης εν δο
 ζη Χρι στε ο Θε ος η μων χα ρο ποι η
 σας τους Μα θη τας τη ε παγ γε λι α του
 α γι ου Πνευ μα τος βε βαι ω θεν των
 αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο τι συ

ει ο Υι ος του Θεου ο λυ τρω της του κο
σμου

Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος λ π $\overline{\ominus}$ Βου Αὐτόμελον.

Ἦν υ περ η μων πληρωσας οι κο
 νο μι ι ι ι αν και τα ε πι γης ε νω
 σας τοις ου ρα νι ι οις α νε λη φθης εν
 δο ζη Χρι στε ο Θε ος η μων ου δα μο θεν
 χω ρι ζο ο με νος αλ λα με νων α δι
 α αστατος και βο ων τοις α γα πω σι σε
 Ε γω ει μι μεθ' υ μων και ου δεις κα αθ' η μω
 ω ων

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΠΑΡΑΚΕΥΗ Ζ', ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ

Προκείμενον. Ὡχος βαρὺς

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

1:1-12

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον καὶ τινας ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχη ὀνόματι Ἰουλίῳ σπείρης Σεβαστῆς. Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῶ μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνης Θεσσαλονικέως, τῇ τε ἑτέρα κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιланθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους, τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. Κἀκεῖ εὐρὼν ὁ ἑκατοντάρχης πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνεβίβασεν

ἡμᾶς εἰς αὐτό. Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία. Ικανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν. Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέειθετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις. Ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κἀκεῖθεν, εἴ πως δύναιτο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον. Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς

ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων. Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης, ἣν ἄραντες βοηθείαις ἐχρῶντο ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος οὕτως ἐφέροντο. Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο, καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. Μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρον ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπίς τοῦ σῶζεσθαι ἡμᾶς. Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν· Ὑπερβαίνειν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνέγασθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου. Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ οὗ εἰμι, ὃ καὶ λατρεύω, λέγων· Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδοὺ

κεχάρισταί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ. Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι. Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νύξ ἐγένετο διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. Καὶ βολίσαντες εὖρον ὀργυιᾶς εἴκοσι, βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες εὖρον ὀργυιᾶς δέκα πέντε· φοβούμενοί τε μήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας ἤρχοντο ἡμέραν γενέσθαι. Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πῶρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν, εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἐκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις· Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης καὶ εἶασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων· Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι

διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. Εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν. Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς. Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ διακόσιαι ἐβδομήκοντα ἕξ. Κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιτο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον. Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἴων εἰς τὴν θάλασσαν· ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεούσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων. Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλή ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι. Ὁ δὲ ἐκατοντάρχης

βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι, καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σάνισιν, οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος β΄

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Εἰς τὸ Ἐξαρέτως: «Σέ τήν ὑπέρ νοῦν...».

Ἰχθὺς τοῦ Παναγίου

η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η ν υ υ πε ε ε ρ νο ου ου ου ου ουν και αι
 λο ο ο ο ο γο ον Μη η τε ε ε ε ε
 ε ε Μη τε ε ε ε ε ρα α Θε ε ε ε
 ου ου ου ου ου ου την εν χρο ο ο ο
 νω ω τον α α χρο ο νο ον α φρα
 α α α στω ως κυ υ υ η η σα α
 α σα αν οι πι ι ιστοι οι οι οι οι ο μο
 φρο ο νως με ε γα λυ υ υ υ υ νο
 ο ο ο με ε ε ε ε εν

Ώχος λ' Πα

^πχ ^π

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε την υ υ υπερνου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ουν και λο ο ο ο

γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ον α μη τε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρα α α α α α α Θε ε ε ε

ε ε ε ου ου ου ^π την εν χρο ο ο ο νω

ω το ον α α α χρο ο τον α α χρο ο ο ο

νο ο ον α α α φρα α α α στω ως κυ υ

η η η η σα α α κυ υ η σα α σα α

α α αν ^ποι οι οι οι πι ι στοι οι οι
 οι οι οι οι ^χο ο ο μο ο φρο ο
 ο ο ο ο ο νω ω ω ηω ω ω ω ω
 ως με ο μο φρο ο ο νω ως με ε γα α
 λυ υ υ υ υ υ νο ο με γα λυ υ νο
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^πεν

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ' ᾠ Πα Ἑναρμόνιος

Αἰ εἰ εἰς Ἀ γι ος Αἰ εἰ εἰς Κυ υ
 ρι ι ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην

Ἦχος λ' τοσ

Αἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α
 γι ι ι ος εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους
 Χρι στος εἰς δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος
 Α α μην

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Ἦχος λ̣̣̣ Νη̣̣̣

^Γ ^Ν ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
 α νε ε ε ε βη η η ο Θε ος
^Γ ^Ν ^Δ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
 εν αλ λα λα ααγ μω ω Κυ υ ρι ι ι
^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
 ι ος εν φω νη η η η σα α α
^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
 α αλ πι ι ι ι ι ι σα α α
^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
 α αλ πι ι ι ιγ γος Αλ λη λου ου ι
^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
 ι ι α α α α α α α α α α
^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
 α α

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Ήχος Δι

Χαρίλαου Ταλιαδώρου

Ἰ
Δ
N
Δ
νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε βη η η η η η η η
Δ
ο Θε ος ε εν α α λα α α α
α α α α α α α α α α α α α
α α α ε εν α α λα α λα αγ μω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
Π
Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

^{2N}
^Δ
^N
 υ υ υ ^πΚυ υ υ υ υ υ υ υ υ
^Δ
 υ ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^Δ
^N
 εν φω νη η η η η η η η η η
^Δ
^{γ'}σα α α α α α α α α α α α α α
^Δ
 α ⁶σαλ πι ιγ γο ο ο ο ο ο ο ο ο
^N
^Δ
 ος ^ΔΑλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α
 α ^Δ

ΕΤΕΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ
ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Ἦχος Δ'

Κωνσταντίνου Τσάρα

Ἦχος Δ' ^N α α α α α α χα α α α α
α χα α α α α α χα α α α α α
νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
α νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε βη η η η ο Θε ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο α νε ε ε βη η ο
ο ο Θε ε ε ο ος εν α λα α α α α α

α α α α α α α χαα α α α α α
 α α α ηα α α α α α α α α
 α α α α α α α α α ε εν α α
 λα α α α α α α λα α εν α λα λαγ μω
 ω ω ηω ω ω ω ω Κυ υ υ υ υ υ υ ρι
 ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ υ ρι ο ο ο ο ο
 ο ο ο ος εν φω ω ω νη η η η η η η
 η σα α α α α α α α α α
 α α α α α χα σα α α α α α α α
 πι ι ι ι ι ι ι ι ι σα α λ πι γ γ ο ο
 ο ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου ου ου

 ου ι ι ι α α α α α α α α

Ἦχος λ̣ ρ̣ Πα̣^Π
 Ἄ α α νες Α α α φες Συγ
 χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα
 ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα
 Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
 ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σι και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
 νυ υ κι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα τα κα τα νουν και δι α ανοι οι αν
 τα πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρισον ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν
Ἀπολυτίκιον Ἦχος Δι

Ἄνε ληφθῆς ἐν δοξῇ Χριστέ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς
 τῆ ἐπαγγελλιάτου ἁγίου Πνεύματος
 βαβαὼ θεντων αὐτων διὰ τῆς εὐλογί-
 ᾱς ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ
 ὁλυτρωτῆς τοῦ κοῦ οὐσμου οὐοῦ

Ἰχθὺς ὑπὸ Δι

^Γχ̣
 μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω
 νι ον

Πληρω θη τω το στομα ημων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

$\tilde{\eta}\chi\omicron\varsigma \lambda\grave{\alpha} \Pi\acute{\alpha}$ $\tilde{x}$ π^q $\bar{a}$ μην α μην α μην π^q εις α φε
σιν α μαρ τι ων π^q και εις ζω ην την αι ω

νι ον

^Π
^π₉ Πληρωθή η τω το στο ο ο μα η μων ^κ₉

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ^π₉ ο πως υ μνη σω

μεν την δο ξα αν σου ^κ₉ ο τι η ζι ι ω ω

σας η η μας ^Δ₉ των Α γι ων σου με τα σχειν

μυ υ στη η η ρι ι ι ι ων ^π₉ τη ρη σον

η μα ας εν τω σω α γι α σμω ^κ₉ ο

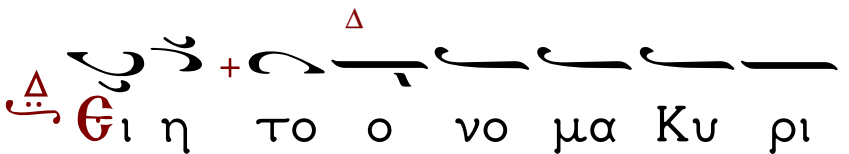
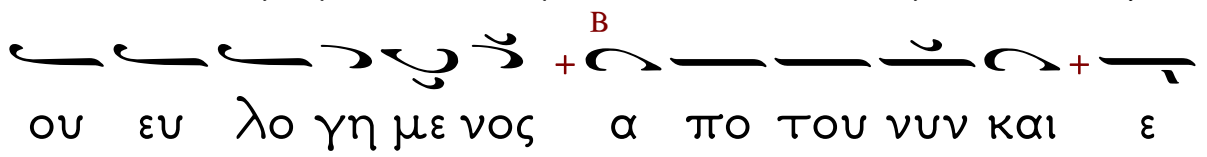
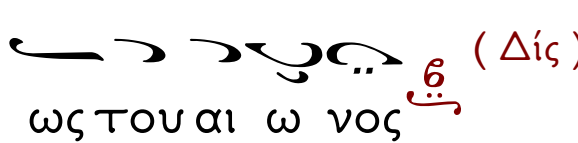
λην την η με ε ραν με λε ταν την δι και ο

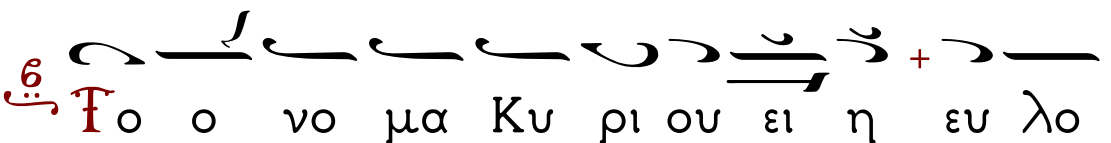
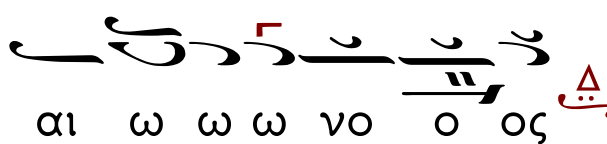
συ υ νη η ην σου ου ου ου ^κ₉ Α λ λη λου ι α α

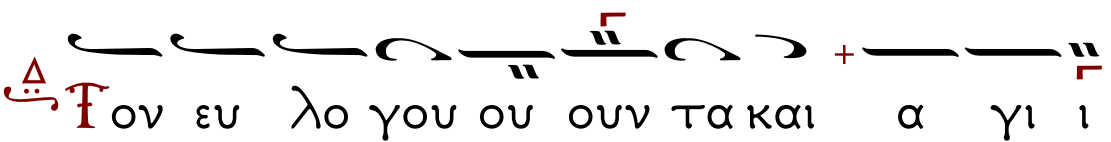
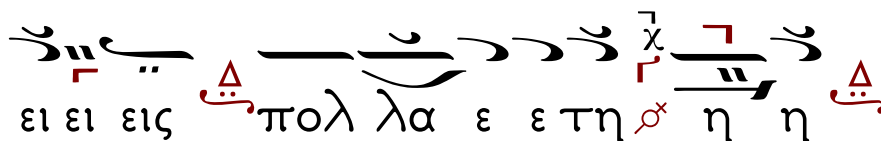
α ^Δ₉ α α α α α ^κ₉

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 Αμην **Ε**ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νος α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)

 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω νο ο ος Τόν Εὐλογούντα...

 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.